

Resumé

Název práce: Liturgie hodin, její historické formy a možnosti slavení v současných českých farnostech

Jméno studenta: Radek Tichý

Vedoucí práce: ThLic. Jan Kotas

Cílem práce je prozkoumat možnosti modlitby liturgie hodin v dnešních českých farnostech. První část práce se proto věnuje situaci farností v České republice, které jsou poznamenány sekularizací a privatizací náboženství, což představuje na jednu stranu (stále ještě) úbytek tradičních praktik, na druhou stranu poptávku po nových duchovních impulsech a prožitcích. Liturgie hodin je v těchto farnostech (alespoň v Arcidiecézi pražské, kterou jsem se zabýval) slavena pouze marginálně a proto jsou pro doplnění představeny také tři „vzorové“ způsoby slavení officia z Francie z návštěvy Sv. Otce v Praze.

Druhá část se týká historického vývoje a teologie liturgie hodin. Důraz je kladen především na podobu, rozšířenost a každodenní charakter tzv. katedrálního officia ve starověku, kterého se na Východě i na Západě účastnily celé křesťanské obce shromážděné kolem svého biskupa. Stručně je také zmíněn vývoj římského officia a jeho pokoncilní obnova, aby bylo možné lépe pochopit bezprostřední kořeny dnešního breviáře. Stručně je také prezentováno učení pokoncilního magisteria o liturgii hodin a vybrané teologické prvky, které je možné vztáhnout k praktickému slavení officia ve farnostech, jsou podrobněji rozvedeny: jedná se o liturgii hodin jako modlitbu světla, jako modlitbu kondenzující život věřících a o vyjasnění vztahu breviáře a eucharistie.

V závěrečné části je nejprve vyjmenováno několik otázek, spojených s praktickým uskutečněním společné modlitby ve farnostech a po té jsou teologické aspekty vztaženy k charakteristikám postmoderní religiozity. Syntéza je tematizována opět podle vztahu k času, prostoru a autoritě. Ze zjištění vyplývá, že tradice i teologie breviáře umožňují slavit liturgii hodin takovým způsobem, aby tato modlitba oslovovala současného člověka; to ovšem klade na praktickou realizaci značné nároky. Modlitba hodin zřejmě nebude plošnou záležitostí, právem však patří do míst, která dnešní pastorální teologie označuje jako „biotopy víry“.